

Minu heldus ei liigu su juurest ja
minu rahuseadus ei kõigu,
ütleb Issand. Js 54.10

Issand tegi juba ammu meiega lepitust, mille kohaselt Ta lubas vastutada meie eest, mis puudutab Jumala seadust, nimelt, võtta meie patud ära. Lepitus oli ühepoolne armutootus, kuna meie oma patu pärast ei suutnud omalt poolt midagi lubada.

See Issanda lepitus meiega on meil kõige tähtsam asi maailmas. Kui oleme selle kaudu saanud heasse suhtesse Kõigeväelisega, pole meil kunagi midagi karta. Apostel Paulus väljendab seda: "Kui Jumal on meie poolt, kes võib olla meie vastu?" Rm 8:31.

Miski ei saa seda inimest kahjustada, kes on Jumala soosingu all, mitte kurat, mitte surm, mitte miski kogu maailmas, vaid sellele inimesele, keda Jumala lepitus puudutab, sünnib kõik tema heaks, nii õnn kui ebaõnn, tervis kui haigus, elu kui surm.

Issanda lepitus käib kõigi inimeste kohta, kuna Ta suri kõikide eest ja seega kustutas ära kõikide patud. Kuna kõik olid patused, pidi Ta kõikide eest surema ja kuna kõik siis Tema surma läbi olid saanud õigeks, tõusis Ta surnuist üles selle märgiks. Rm 4:25.

Issanda lepitus on igavene. Kuigi me jätkuvalt kogume pattusid, ei muutu mitte Tema lepitus. Ta on igaveseks ajaks ära kustutanud meie patud. See on muutmatu tõde.

Meil, patustajatel, polegi mingit muud võimalust pääseda ja saada õndsaks kui soostuda Issanda lepitusega, tänada ja võtta vastu. Issanda omapoolne lepitus meiega on ainus asi, millele me võime Jumala kohtu ees viidata ja saada päästetud.

Küll kõrged mäed kõiguvad
ja madalaks nad saavad.
Küll mäekünkad liiguvad
ja aset vahetavad.
Ei Minu arm saa muutuma,
ei midagi tast puuduma!
Nii ütleb meie Issand.

Siioni Kannel 60:1